

ת"פ 52826/11/18 - מדינת ישראל, באמצעות פמ"י נגד ג'מאל עבדיה, מוחמד אדקידק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52826-11-18 מדינת ישראל נ' עבדיה ואח'

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל באמצעות פמ"י (פלילי)

המאשימה

נגד

ג'מאל עבדיה (פיקטיבי) ע"י ב"כ עוה"ד
מצטפא יחיא מוחמד אדקידק ע"י ב"כ
עוה"ד מחמוד רבאח

נאשם 1
נאשם 2

גזר דין

כתב האישום

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות ובעובדות המנויות בכתב אישום מתוקן ללא הסדר עונשי.

מהאישום הראשון עולה, כי בין התאריכים 15.6.2016 ל - 16.6.2016 רכשו הנאשמים באזור העיר העתיקה שטורות כסף מזויפים. נאשם 2 פגש באדם שזהותו אינה ידועה, שילם לו בשמו ובשמו של נאשם 1 1,000 ₪ מקוריים. הנאשמים קיבלו כל אחד תמורת 500 ₪ מקוריים, 1,000 ₪ מזויפים, בעשרים שטורות מזויפים של 50 ₪, בידיעה כי השטורות שרכשו מזויפים. ביום 17.6.2016 בסביבות השעה 01:30, נפגשו הנאשמים וסיכמו, כי ביום המחרת ירכשו פעם נוספת שטורות כסף מזויף. בגין מעשים אלו, הודו הנאשמים והורשעו בביצוע עבירה של **זיוף שטר כסף**, לפי סעיף 462(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**") ועבירה של **קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

מהאישום השני עולה, כי ביום 15.6.2016, בין השעות 14:00-15:00, ניסה נאשם 1 לרכוש מוצר בסופר באמצעות שטר כסף מזויף, בידיעה כי מדובר בשטר כסף מזויף. נאשם 1 לא הצליח לעשות כן משום שהמוכרים זיהו כי מדובר בשטר מזויף. בשל כך, שילם נאשם 1 עבור המוצר בשטר מקורי. ביום 16.6.2016 בסביבות השעה 12:00, רכש נאשם 1 מוצר באמצעות שטר כסף מזויף של 50 ₪ מחנות בשכונת ארמון הנציב, בידיעה כי השטר מזויף, ותוך שנאשם 1 מציג מצג שווא, כי מדובר בשטר כסף מקורי. נאשם 1 אף קיבל עודף בכסף מקורי. בגין מעשים אלו הודה נאשם 1 והורשע בביצוע עבירה של **ניסיון לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק ובשתי עבירות של **קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק.

מהאישום השלישי עולה כי בין התאריכים 15.6.2016 ל - 17.6.2016, רכש נאשם 2 באמצעות שטר כסף מזויף של

עמוד 1

50 ש"ח מחנות מכולת קטנה בסילוואן, בידיעה כי מדובר בכסף מזויף, תוך שהוא מציג מצג שווא כי מדובר בשטר כסף מקורי. נאשם 2 קיבל תמורתו סיגריות ועודף בכסף מקורי. עוד עולה מהאישום השלישי, כי בין התאריכים 15.6.2016 ל-17.6.2016, רכש נאשם 2 באמצעות שטר כסף מזויף של 50 ש"ח מחנות מכולת בכפר עקב, בידיעה כי מדובר בכסף מזויף, תוך שהוא מציג מצג שווא כי מדובר בשטר כסף מקורי. נאשם 2 קיבל תמורתו משקה ומסטיק ועודף בכסף מקורי. בגין מעשים אלו הודה נאשם 2 והורשע בשתי עבירות של **קבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק.

תסקירי שירות המבחן בעניין נאשם 1

בעניינו של נאשם 1 הוגשו שני תסקירים. מדובר בצעיר כבן 24. בהיותו צעיר התגרשו הוריו לאחר הסתבכות אביו בפלילים, כאשר בפועל גדל הנאשם אצל אשת אמו מנישואיו השניים, אשר שימשה לו כאם לכל דבר. אלא שבשל הגירושין ואי הסדרת רישומו כמי שנולד בישראל, הנאשם נעדר מעמד פורמאלי בישראל. כיום הנאשם עוסק במכירת תוספות מזון למתאמנים. החל מגיל 12 חדל הנאשם להשתלב במסגרות לימודים, והחל לגנוב לפרנסתו. בהיותו נער נפצע קשה בעקבות אירוע אלים ונזקק לטיפולים רפואיים. לנאשם רישום פלילי רלבנטי, בעיקר בעבירות רכוש, והוא אף ריצה מאסר קצר. הנאשם נטל אחריות חלקית למעשים והסבירם במצוקה כלכלית קשה. לדבריו, היעדר מעמדו אינו מאפשר לו להחזיק בעבודה קבועה. שירות המבחן המליץ בתסקיר הראשון לדחות את הדיון לצורך שילוב הנאשם במסגרתו, ואולם מהתסקיר השני עולה, כי למרות רצון טיפולי ראשוני שהביע הנאשם, הוא לא סבר כי טיפול יסייע לו ולכן לא השתלב בו בסופו של דבר, ולכן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. יצוין, כי נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה של חודש ימים שהוטל עליו ביום 17.12.2015 במסגרת ת"פ (י-ם) 13619-10-14 (להלן - **תיק התנאי**).

תסקיר בעניין נאשם 2

מהתסקיר שהוגש ביום 3.12.2019 עולה, כי הנאשם, בן 24, נישא לאחרונה ואשתו בחודשים ראשונים להריונה. הנאשם בן למשפחה מרובת ילדים המצויה במצב כלכלי מורכב. בהיותו ילד, עבר טראומה קשה הנותנת אותותיה בו עד היום. הוא סיים שבע שנות לימוד, ככל הנראה על-רקע פוסט טראומה בעקבות האירוע שחווה, והוא אינו מטופל בהקשר זה. לחובתו של הנאשם הרשעה פלילית אחת בעבירת שוד בגינה ריצה 15 חודשי מאסר. הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש של קנס, מאסר מותנה והתחייבות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הנזק הנגרם מסוג זה של עבירות למשק, על התכנון המאפיין את העבירות ועל עברם הפלילי של הנאשמים. המאשימה עתרה לקבוע מתחם שבין מס' חודשי מאסר ועד 6 חודשי מאסר, וסברה כי יש להטיל עליהם עונשים הכוללים מאסר, מאסר על-תנאי וקנס, בשליש התחתון של המתחם.

ב"כ נאשם 1 הדגיש את חלופי הזמן, את השיהוי בהגשת כתב האישום שנתיים ושלושה חודשים לאחר האירועים, את רמת הענישה הנוהגת ואת נסיבותיו של הנאשם. הסיניגור עתר להסתפק בהארכת המאסר המותנה ובהטלת קנס כספי.

ב"כ נאשם 2 הדגיש את חרטתו של הנאשם, את העובדה שהחזיר כספים למתלוננים וקרע את יתרת הכסף המזויף

שהיה ברשותו. גם הוא הדגיש את השיהוי בהגשת כתב האישום ואת היותו של הנאשם במסלול משקם, לאחר שנישא והוא מצפה לילד. הוא הופנה לפסיקה ועתר להיעתר להמלצת שירות המבחן, להטלת קנס, מאסר על-תנאי והתחייבות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - ברע"פ 523/13 דזנשווילי נ' מ"י (מיום 25.8.2015) עמד כב' השופט מלצר על הערכים המוגנים מפני ביצוע עבירות של זיוף מטבע וקבע, כי מדובר בעבירות הפוגעות בתפקודה של הכלכלה ובזכויות הקניינות של הפרטים בחברה (פסקה 54 לפסק הדין). פגיעה זו בציבור מועצמת שעה שלעבירות מלווה תכנון והן חוזרות על עצמן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: ממכלול הנסיבות ניתן לומר, כי המעשים בוצעו תוך תכנון מוקדם. הנאשמים רכשו את השטרות בידיעה כי הם מזויפים והשתמשו בהם ביוזעין לצורך עשיית רווח שלא כדין. מעשיהם של הנאשמים גרמו לנזק כלכלי קונקרטי ואולם זה עומעם במעט לנוכח החזרת כספים. הנזק הפוטנציאלי מהפצת כספים מזויפים הוא רב ועלול להיות הרסני. מצוקה כלכלית, אין בה להצדיק את המעשים, ועל הנאשמים היה להימנע מהם, גם אם בוצעו בגיל צעיר יחסית ובתחילת חייהם הבוגרים.

מדיניות הענישה הנוהגת - ברע"פ 3195/11 מגלשווילי נ' מ"י (מיום 29.5.2011), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קבלת דבר במרמה והחזקת שטר כסף מזויף, בכך שהתחזה לאדם אחר ושילם במרמה סכום של 8,800 דולר בשטרות מזויפים, ביוזעו כי הם מזויפים, וקיבל תמורתם ציוד מחשוב בשווי 35,450 ₪. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בת"פ (י-ם) 1126/10 מ"י נ' עזר (מיום 20.7.2011), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של זיוף שטר כסף וקבלת דבר במרמה בכך שמסר לנהג מונית 6 שטרות מזויפים של 50 יורו בתמורה ל-1,500 ₪, ביוזעו כי השטרות מזויפים ובטענת שווא שהוא זקוק להמרת המטבע לצורך רכישת תרופות עבור אשתו. על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל והופעלו 8 חודשי מאסר מותנה במצטבר, כך שבסה"כ הוטלו עליו 32 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ומאסר מותנה. בת"פ (עכו) 2523/04 מ"י נ' מוסטפא (מיום 25.4.2007), הורשע נאשם במסגרת הסדר בעבירה של החזקה והנפקת שטרות מזויפים, בכך שתדלק את רכבו בתחנת דלק ושילם התמורה בשטר כסף מזויף הנחזה לשטר של 100 ₪. בחיפוש ברכבו נמצאו עוד 3 שטרי כסף מזויפים הנחזים כשטרות של 100 ₪. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. בת"פ (י-ם) 1162/04 מ"י נ' אורן (מיום 27.12.2004), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הנפקת שטר כסף, ובעבירה של קבלת דבר במרמה, בכך שהמיר למתלוננת כסף זר בכסף ישראלי מזויף. הנאשם המיר למתלוננת 500 דולר בתמורה ל-2,000 ₪ ששולמו לה ב-22 שטרות מזויפים של 100 ₪, ביוזעו שהשטרות מזויפים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וקנס. בת"פ (רח') 1317/04 מ"י נ' ציוני (מיום 23.12.2004), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת שטרות מזויפים, קבלת דבר במרמה ושיבוש הליכי משפט, בכך שהחזיק כמות לא ידועה של שטרות מזויפים הנחזים כשטרות כסף של דולר אמריקאי. הנאשם שילם לבעלת קיוסק,

באמצעות שטרות מזויפים, בארבע הזדמנויות שונות וקיבל תמורתם סיגריות וכסף מזומן בערך כולל של כ-300 דולר. בהזדמנות אחרת החזיק הנאשם בארנקו 700 דולר מזויפים וכאשר עוכב ניסה להחביאם בניידת המשטרה. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו, לאור שינוי משמעותי באורחות חייו, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

מתחם הענישה - כאשר אין המדובר בעבירה אחת, יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים כפי שנקבע בע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014). בעניינו, מצאתי כי יש לראות בכל מעשיהם של הנאשמים אירוע אחד זאת בשל סמיכות הזמנים בין המעשים ואופי העבירות.

לפיכך יש להעמיד את מתחם הענישה בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: אשר לנאשם 1 - מצד אחד, עברו הפלילי יחסית לגילו הצעיר מכביד. עם זאת, גיליון ההרשעות מלמד כי העבירה האחרונה היא משנת 2017 וייתכן שיש מקום לסברה שהוא נמצא בהתייבבות בחייו. לכך יש להוסיף נסיבות חיים קשות ביותר ובלבן, היעדר מעמד שנובע ממחדל של הוריו, עובדה המקשה עד מאוד על ניהול חייו כ"בן בלי ארץ". מצד שני, נטילת האחריות חלקית, והוא לא נרתם לתהליך טיפולי למרות שניתנה לו אפשרות לעשות זאת. אשר לנאשם 2 - מדובר באדם צעיר בתחילת דרכו בחיים. הוא עבר טראומה קשה ביותר בילדותו, שהשפיעה וממשיכה להשפיע על תפקודו עד היום. יש לו הרשעה בודדת אבל משמעותית בעבירת רכוש ואלימות. גם הוא נטל אחריות חלקית למעשיו. עם זאת הוא נמצא במגמת התייבבות לאחר נישואיו והיותו אב לעתיד. לגבי שני הנאשמים ניתן לומר, כי הגשת כתב האישום באיחור ניכר, מהווה נסיבה רלבנטית לקולא, שלא נתקבל בגינה כל הסבר סביר. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי יהא זה נכון וראוי להפעיל בעניין נאשם 1 את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות, יש להטיל על הנאשמים עונשים בתחתית המתחם, לנוכח ההיקף המצומצם יחסית של המרמה וההחזר החלקי של הכספים.

גזירת הדין

לפיכך, גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

- א. מחדש את המאסר המותנה שהוטל בתיק התנאי - מדובר חודש ימים שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש, במשך שנתיים מהיום;
- ב. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו באופן רצוף ועוקב. לא יעמוד הנאשם במי מהתשלומים בכלל או במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי. לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם למשך שלושה שבועות;

ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש ומרמה בתוך שנתיים מהיום.

נאשם 2 -

א. חודש מאסר שלא ירוצה, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת מרמה או עבירת רכוש;

ב. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו באופן רצוף ועוקב. לא יעמוד הנאשם במי מהתשלומים בכלל או במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי. לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם למשך שלושה שבועות;

ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש ומרמה בתוך שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

יש לשלוח לשרות המבחן.

ניתן היום, י"ב אדר תש"פ, 8 במרץ 2020, במעמד הצדדים.

חתימה